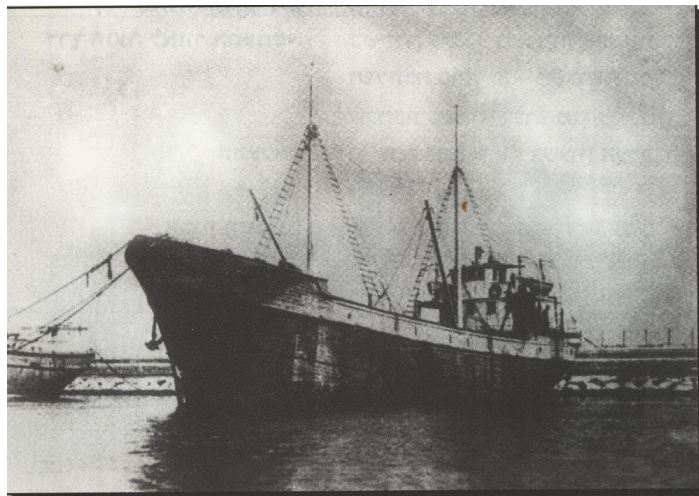

60 שנה להפלגת "אנצו סירני" חיפה- אלכסנדריה- גנואה

עם צוות אנשי פלי"ם

נימסר ע"י פיני אשוח, הוזכר גם בסיפורי חבריו, ובקצרה גם בסיפור חייו שלו

ב-17 בינואר 1946 הגיעה ספינת המעפילים "אנצו סירני" היא Rondine בפיקודו של זלמן פרח, עם למעלה מ- 900 מעפילים, לקרבת חופי הארץ. במרחק 70 מייל מהחוף היא נלכדה ע"י משחתות בריטיות והובאה לנמל חיפה. המעפילים הורדו ממנה והובאו למעצר בעתלית.

לאחר דיון משפטי ארוך, פסק בית המשפט המנדטורי שיש לשחרר את הספינה, מאחר והיא נלכדה מחוץ למים הטריטוריאליים של ארץ- ישראל ויש להחזירה לבעליה החוקיים [הקשורים ל"מוסד לעלייה ב"]. במרץ 1947 התארגן צוות על טהרת אנשי פלי"ם שכלל את משה דפני [הסיילור] ז"ל, בני קרביץ, חיים וינקלר [וינקי], אליהו שחר [כושין], יוש הלוי ז"ל, גבי וייס, חיים סנש ופיני אשוח. תפקידנו היה להכין את הספינה לשייט. במהלך עבודתנו הוטל עלינו גם לטפל בשחרור מ'הסליקים' של מלווים שהגיעו בספינות המעפילים, כולל ציוד קשר, נשק במידה והיה, ועוד. ביוני 1947 הפלגנו בפיקודו של רב-חובל שיינמן ללא מטען לאלכסנדריה שבמצרים כדי להטעין שם חביות עם דלק ולהעבירם לגנואה.

לאחר סיורים בעיר כולל ביקורים במועדון היהודי "התקווה", הגיעו אלינו במפתיע שני בחורים שהתברר שהם שליחי הש"י בארץ, ומסרו לנו שלבריטים נודעו פרטים מלאים על זהותנו, וכי עלינו לעזוב מיד את נמלה של אלכסנדריה ללא נווט הנמל. בים סוער, כשחלק מחביות הדלק לא נקשרו כהלכה וטולטלו על הסיפון, יצאנו לגנואה.....

משמאל – גבי וייס, כושי שחר, בני קרביץ, חיים וינקי, חיים סנש ופיני אשוח ["בחגיגת ה- 60 להפלגה"]